
Prædiken til 17. S.e. Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 17. S.e. Trinitatis	4
17. s.e. Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 17. S.e. Trinitatis

17. s.e. Trin.

Prædikedag 17. s.e. Trin.

Prædiketekst Lukas 14,1-11

Prædiken ID Px-23

Kilde KMF-nr. 14.21.06 (1. tekstrække ifølge Niels Nøjgaard.)

I kan stole paa, det har knebet tit for X at gaa og blive nuffet her på Jorden. For nuffet blev han. Han vidste, han havde al Guds Herlighed i Reserve, og dog maatte han tage mod Døden af Hedninger og af sit eget Folk. Og Livet igennem er han modtaget med Mistro og Nedladenhed af mange Menn. Og han har bidt det i sig og smilet til. Thi han har vidst igennem det hele, at dette maatte til: fornædres for at ophøjes. — Det er underligt, som han har haft Mod til at give den Livserfaring skarp Form: enhver, Aah ja, naar Guds Søn maatte, for at blive Verdens Frelser, stige saa dybt ned, saa forstaar vi nok, at han siger *enhvers* Vej er den. — Vi ser det jo med nogen. Justitsministre og Bankdirektører fører store Ord en Aarrække og dør saa i Tugthuset eller som æreløse paa Hospitaler. Men vi ser det langtfra med alle. Vi har kun Kristi Ord at holde os til: den selvophøjende skal fornædres. Omv. ser vi, at Menn., der aldeles intet mener om sig, lever og dør upaaagtede og begravnes i Fattigmandskrig. Vi ser ogsaa stille venlige Menn. komme op, men Jesus siger os, det vil ske for enhver, der selvornædres sig.

Der er ogsaa noget inde i mit Bryst, der pukker og fører store Ord, jeg kæmper imod det, det er godt at vide, at det skal knægtes; og der er en lille ydmyg Vilje til Guds Sager — Gudskelov, at den skal faa Førstepladsen i mig engang.

17. S. e Trin. 1. Tekstr ?